

[Erna Sørensen.]

virke til, at vi ikke kommer ind i nogen ren statsinstitution; det oprindelige præg, det frie initiativ, hvorpå mødrehjælpen startede, kan derved bevares også fremefter.

Vi kan jo ikke undgå at have været opmærksomme på den kritik overfor mødrehjælpen, som er rejst; vi hørte også om den, da vi havde svangerskabsloven til behandling. Jeg synes ikke, nogen kan være tjent med, at de forhold, der her er blevet kritiseret, ikke bliver undersøgt, så man kommer til klarhed over, om man måske skulle være gået for vidt med hensyn til mødrehjælpen's virksomhedsområde og indflydelse og de penge, der ofres på denne sag. Jeg husker, at vi kvindelige medlemmer af rigsdagen var meget glade, da der blev bevilget midler til at rejse den nye bygning; at den blev dyrere end påtænkt, ved vi jo alle, det skyldtes jo de mægtige prisforhøjelser, som er sket i mellemtiden. Men at det var nødvendigt, vi gjorde det, synes jeg også, for det var ualmindeligt dårlige forhold, man arbejdede under på et sted, hvor mange folk var beskæftiget; forholdene var dårlige for såvel personalet som for de mennesker, der henvendte sig til mødrehjælpen. Jeg har een gang fremhævet, at efter min opfattelse skal mødrehjælpen først og fremmest udføre et oplysende, vejledende og hjælpende arbejde, og når det drejer sig om henvendelser angående svangerskabsafbrydelse, må mødrehjælpen kunne gøre et arbejde for at opnå, at de pågældende gennemfører deres svangerskab uden forsøg på svangerskabsafbrydelse, så vi når frem til en virkelig nedgang i aborternes antal.

Den henvendelse, børneforsorgen har rettet til den højtærede socialminister, må absolut gøre et stærkt indtryk på os. Vi ved jo, at vi har en udmærket arbejdende børneforsorg; vi ved også, den kæmper hårdt for at få de tilstrækkelige midler til arbejdet, og det må selvfølgelig fremkalde diskussion, når man føler, at mødrehjælpsinstitutionen er bedre stillet end børneforsorgen i al almindelighed. Jeg henstiller derfor til den højtærede socialminister, at denne sag tages op til undersøgelse, og at man ikke udvider mødrehjælpen's virksomhedsområde ved — uanset om man allerede i den gamle lov har hjemmel dertil — at

oprette børnehjem, for når der andre steder findes børnehjem, der kan tages i brug — og de økonomiske forhold i øjeblikket taler for at være sparsommelig overalt, hvor det overhovedet er muligt — så må vi også anvende disse børnehjem, og har man været for gavmild overfor mødrehjælpsinstitutionen, må man prøve at rette det, sådan at børneforsorgen kan arbejde fuldt på lige fod med mødrehjælpen.

I diskussionen har der jo været talt om et overgreb fra mødrehjælpsinstitutionens side i adoptionssager. Erfaringsmæssigt ved vi, hvilket vanskeligt område vi her er inde på, og den praksis, mødrehjælpen har, er, synes jeg, fuldtud forsvarlig; man hindrer, at børn, der adopteres bort, senere overraskende viser sig at være sjæleligt belastede. Men det er da klart, at der ikke må opstå sådanne stridigheder mellem mødrehjælpen og private børnehjem, stridigheder, som oven i købet går igen i pressen. Der må være et forum, hvor man kan drøfte disse spørgsmål, og den højtærede socialminister må være den, der har afgørelsen i sin hånd. Jeg vil med megen interesse arbejde med denne sag i et udvalg; der er divergerende meninger her såvel som om selve svangerskabsloven.

Jeg skal tilsige mit partis medvirken til at nå frem til en heldig afgørelse af de foreslåede lovændringer.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Da mit parti, som jeg sagde ved den forrige sags behandling, lægger megen vægt på, hvad der kan forebygges, at ønske om svangerskabsafbrydelse opstår, er vi positivt indstillet overfor de forslag om udvidet hjælp, socialministeren har stillet i sine to lovforslag angående mødrehjælpsinstitutioner og angående hjælp til enlige mødre.

Forslagene om almindelige børnetilskud og moderskabsydelse må vi jo desværre ved denne lejlighed lade stå hen, fordi de er kædet til skattereformen. Disse ydelser har deres store betydning for det spørgsmål, vi beskæftiger os med i dag, da det både er forholdene omkring en fødsel og vanskelighederne fremover, der har betydning for opståelsen af ønske om svangerskabsafbrydelse.

Jeg skal her begrænse mig til det, der berører mødrehjælpsloven. Bestemmelserne